

sygn. akt IV P 30/13

dnia 22 marca 2016r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Goleniowie, Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Ireneusz Bolechowski

Protokolant: Justyna Romańczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2016r. sprawy

z powództwa P. G.

przeciwko (...) Spółce Jawnej A. B., T. B. w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki Jawnej A. B., T. B. w G. na rzecz powoda P. G. kwotę 13.000,- zł netto (trzynaście tysięcy złotych netto) z tytułu diet za podróże służbowe odbywane w okresie od marca 2010r. do września 2011r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 kwietnia 2010r.;

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 maja 2010r.;

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 czerwca 2010r.;

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 lipca 2010r.;

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 sierpnia 2010r.;

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 września 2010r.;

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 października 2010r.;

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 listopada 2010r.;

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 grudnia 2010r.;

- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 stycznia 2011r.;
- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 lutego 2011r.;
- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 marca 2011r.;
- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 kwietnia 2011r.;
- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 maja 2011r.;
- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 czerwca 2011r.;
- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 lipca 2011r.;
- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 sierpnia 2011r.;
- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 września 2011r.;
- od kwoty 684,21 zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) od dnia 11 października 2011r.;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie ;

III. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 2.850,- zł. (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt złotych);

IV. zasądza od pozwanej (...) Spółki Jawnej A. B., T. B. w G. na rzecz powoda P. G. kwotę 1.116,- zł. (jeden tysiąc sto szesnaście złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. zasądza od powoda P. G. na rzecz pozwanej (...) Spółki Jawnej A. B., T. B. w G. kwotę 684,- zł. (sześćset osiemdziesiąt cztery złote) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VI. nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki Jawnej A. B. T. B. w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Goleniowie kwotę 641,04 zł. (sześćset czterdzieści jeden złotych cztery grosze) z tytułu części opłaty sądowej, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa.

SSR Ireneusz Bolechowski

sygn. akt IV P 30/13

UZASADNIENIE

Powód **P. G.** wniósł w dniu 28 stycznia 2013r. pozew (k. 2 – 3 akt) przeciwko (...) **Spółce jawnej A. B., T. B. w G.** . Domagał się w nim:

- zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda diet za wyjazdy zagraniczne wraz z ustawowymi odsetkami;
- zasądzenia od strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisowych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że był zatrudniony przez pozwaną spółkę od 11 sierpnia 2006r. do 30 czerwca 2012r. na stanowisku kierowcy. Przez okres od 11 sierpnia 2006r. do listopada 2011r. powód nie otrzymywał należnych diet za wyjazdy zagraniczne.

W swoim piśmie procesowym z dnia 7 lutego 2013r. (k. 16 akt) powód wskazał, iż dochodzi od pozwanej kwoty 13.000,- zł. netto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od wskazanych w piśmie kwot i dat.

W odpowiedzi na pozew (k. 29 – 30 akt) pozwana wniosła o:

- oddalenie powództwa w całości;
- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana zaprzeczyła twierdzeniu powoda, że nie otrzymywał on przysługujących mu należności z tytułu diet.

Podniosła, że stan prawny, w którym zmianą ustawy o czasie pracy kierowców dokonana została zmiana definicji podróży służbowej kierowców, obowiązuje od dnia 3 kwietnia 2010r. Tym samym żądanie wypłaty diet za marzec 2010r. wymagalnych z dniem 10 kwietnia 2010r. uznać należy za pozbawione podstaw prawnych.

W piśmie procesowym z dnia 16 września 2015r. (k. 341 – 344 akt) powód:

- rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 20.669,14 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot i dat wskazanych w piśmie powoda z 7 lutego 2013r., zaś co do kwoty 7.669,14 zł. od dnia wniesienia niniejszego pisma;
- wniósł o zasądzenie od pozwanej spółki na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W piśmie procesowym z dnia 15 października 2015r. (k. 350 – 352 akt) strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia o zapłatę dodatkowej kwoty 7.699,14 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony przez pozwaną spółkę od 11 sierpnia 2006r. do 30 czerwca 2012r. na stanowisku kierowcy.

Dowód: umowy o pracę – k. 4 – 7 akt; oświadczenie z dnia 30 marca 2012r. o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem – k. 9 akt.

Każdy z kierowców na specjalnym blankiecie wypisywał dane odnośnie kursów odbytych w danym miesiącu. Kierowca wpisywał ilość kursów oraz oznaczał miejsca docelowe przejechanych tras.

Kierowcy mieli wypłacane określone stawki, których wysokość była uzależniona od rodzaju przejechanej trasy oraz od tego, jakim pojazdem kurs był wykonywany.

Powyższe karty z danymi opisującymi poszczególne kursy trafiały do kierownika transportu A. F., która na ich podstawie w terminie do 5 – go dnia następnego miesiąca dokonywała rozliczenia poszczególnych kierowców. Następnie dokument trafiał do księgowości.

Dowód: zeznania świadka A. G. – k. 219v – 220v akt; zeznania świadka B. P. – k. 220v – 221 akt; zeznania świadka S. P. – k. 279 – 281 akt; zestawienie kursów wykonanych przez powoda – k. 153 – 169 akt; listy kursów powoda – k. 227 – 243 akt.

Wynagrodzenie powoda, składało się z pensji zasadniczej zgodnej z postanowieniami umowy o pracę, która była przelewana na konto bankowe oraz pozostałej kwoty wypłacanej „do ręki”, której wysokość uzależniona była od ilości i rodzaju przejechanych w danym miesiącu kursów. Dodatkowo miał wypłacaną premię uznaniową w wysokości 400,- zł. oraz różnego rodzaju dodatki.

Kierowcy nie mieli wypłacanych należności za odbywanie podróży służbowych.

Dowód: zeznania świadka A. G. – k. 219v – 220v akt; zeznania świadka B. P. – k. 220v – 221 akt; zeznania świadka M. K. – k. 275 – 276 akt; zestawienie kursów wykonanych przez powoda – k. 153 – 169 akt; listy kursów powoda – k. 227 – 243 akt.

Z tytułu diet zagranicznych i krajowych powodowi przysługują następujące należności: 1.207,06 zł. za kwiecień 2010r., 1.372,17 zł. za maj 2010r., 1.620,13 zł. za czerwiec 2010r., 1.118,34 zł. za lipiec 2010r., 1.326,96 zł. za sierpień 2010r., 1.528,48 zł. za wrzesień 2010r., (uwaga – brak danych za październik i listopad), 1.522,25 zł. za grudzień 2010r., 1.101,43 zł. za styczeń 2011r., 1.101,43 zł. za luty 2011r., 1.327,13 zł. za marzec 2011r., 1.123,17 zł. za kwiecień 2011r., 1.156,44 zł. za maj 2011r., 1.184,55 zł. za czerwiec 2011r., 1.336,58 zł. za lipiec 2011r., 1.335,05 zł. za sierpień 2011r., 1.261,99 zł. za wrzesień 2011r.

Dowód: opinia biegłego z zakresu obliczania wynagrodzeń za pracę P. D. – k. 302 – 314 akt; zestawienie kursów wykonanych przez powoda – k. 153 – 169 akt; listy kursów powoda – k. 227 – 243 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w części tj. w kwocie pierwotnie dochodzonej w pozwie.

Sytuację wcześniejszych niejasności w podejściu do kwestii delegacji kierowców uregulowała ustawa z dnia 12 lutego 2010r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Do przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o czasie pracy kierowców w/w nowela wprowadziła definicję podróży służbowej kierowcy. Zgodnie z tą definicją (art. 2 ust. 4 i 7 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o czasie pracy kierowców) podróż służbowa, to każdy wyjazd lub zadanie służbowe polegające na wykonywaniu, na polecenie pracodawcy przewozu drogowego poza miejscowość, w której znajduje się siedziba pracodawcy, na rzecz którego kierowca wykonuje swoje obowiązki, oraz inne miejsce prowadzenia działalności przez pracodawcę, w szczególności filie, przedstawicielstwa.

Ustawa zmieniająca dodała także do ustawy o czasie pracy kierowców art. 21a – „kierowcy w podróży służbowej, przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, ustalane na zasadach określonych w przepisach art. 77⁵ § 3 – 5 k. p.”. W tej sytuacji prawnej kierowca wykonujący przejazd poza określoną miejscowość jest w podróży służbowej, za którą przysługują mu odpowiednie należności. Stan taki obowiązuje od kwietnia 2010r.

Strona pozwana między innymi zaoferowała dowody w postaci dokumentów KW za okres objęty pozwem. Zdaniem pozwanej dowodzą one wypłacenia powodowi diet. Nie sposób jednak się z tym zgodzić. Owszem powód pobierał widniejące w tych dokumentach kwoty. Ich odbiór potwierdzał własnoręcznymi podpisami. Dowody KW zawierały wskazanie sumy pieniężnej wypłacanej powodowi za dany miesiąc. Na tą globalną kwotę składały się sumy częściowe, których przyznanie i wysokość uzależniona była od wskazywanych w drukach KW w rubryce „za co” okoliczności. I tak określone sumy pieniężne były wypłacane jako:

- „wyrównane”, „wyrównanie wynagrodzenia” tj. należności kierowcy, których wysokość była uzależniona od ilości i rodzaju przejechanych w danym miesiącu kursów wedle specjalnych stawek przyjętych przez pracodawcę;
- „premia”;
- „premia za bezszkodową jazdę”, „bezszkodowa” tj. dodatki za bezszkodową jazdę;
- „podwyżka”;
- „PML” – należności za przejazdy pomiędzy lotniskami;
- „zwóz na adres”, „adresy”, „indyw.”; „indywidualne” tj. należności za odbycie kursów nieregularnych np. zaiezenie pasażera pod adres domowy, przewóz wycieczki szkolnej;
- „Quittung” tj. zwrot kosztów biletów za opłaty parkingowe na lotnisku;
- „dodatkowe”;

Jak z powyższego wynika druki KW nie zawierały w swojej treści wyraźnych zapisów wskazujących na wypłacanie również diet wśród różnych innych należności kierowców. Nie ma w nich żadnych rubryk zatytułowanych np. jako – „diety”, czy „należności za podróże służbowe”.

Na brak wypłacania diet kierowcom wskazują zeznania następujących świadków:

- A. G., byłego dyspozytora w pozwanej spółce – „Często na zmianie nocnej słyszałem jak kierowcy rozmawiają ze sobą o dietach, że nie są one wypłacane” (k. 220 akt);
- B. P., byłego kierowcy zatrudnionego u pozwanej – „Żadnych diet nie otrzymywałem, jak też nie podpisywałem żadnych papierów, że takie diety mi wypłacano”, „Nikt nie miał płaconych diet w firmie, to był taki temat tabu, na pewno go nie poruszał właściciel” (k. 220v - 221 akt);

W ocenie sądu niewiarygodne są relacje świadków I. P. i A. F. o tym, że jakoby diety były wypłacane kierowcom, a ujmowane były na dowodach KW jako tzw. „wyrównanie”. Są one niezgodne z zeznaniami wcześniej przytoczonych świadków, zaprzeczających, aby tak było. Nadto pochodzą od aktualnych pracowników pozwanej, których wiarygodność ma obniżony status, gdyż świadkowie mogli kierować się chęcią korzystnego dla ich pracodawcy zrelacjonowania zdarzeń. Kierując się racjonalnym myśleniem należy przyjąć, że gdyby faktycznie pracodawca płacił swoim kierowcom należności za odbywane podróże służbowe, to wprost wskazałby na to w dowodach rozliczeń z pracownikami. Pomimo skrupulatnego podawania za co kierowcom należą się określone stawki, akurat o dietach milczą dokumenty sporządzane przez księgowość pozwanej. Strona pozwana nie wykazała żadnych powodów, dla których pracodawca powoda wyraźnie nie wskazywał w żadnej dokumentacji na wypłacanie mu diet, skoro miał je rzeczywiście uiszczać. Osoby prowadzące działalność gospodarczą i zatrudniające pracowników mają obowiązek czytelnego i rzetelnego prowadzenia dokumentacji pracowniczej, również tej związanej z realizacją wypłat wynagrodzeń za pracę. Gdyby strona pozwana właściwie wypełniała swoje powinności i prowadziła dokumenty, z których jednoznacznie wynikałaby zapłata z tytułu diet za podróże służbowe, nie narażałaby się na niekorzystne konsekwencje związane choćby z procesami sądowymi. Gdyby pracodawca rzeczywiście zmierzał do płacenia diet w ramach przyjętych stawek za dane kursy to powinien zakomunikować to kierowcom. Pozwana nie wykazała aby pracownicy otrzymali informację o takim sposobie rozliczania ich należności.

Oddaleniu podlegało roszczenie objęte rozszerzeniem powództwa tj. o zasądzenie dodatkowej kwoty 7.699,14 zł., albowiem pozwana skutecznie zgłosiła zarzut przedawnienia tego roszczenia.

Rozszerzenie powództwa do kwoty 20.669,14 zł. (tj. o kwotę łączną 7.669,14 zł.) nastąpiło w piśmie powoda z dnia 16 września 2015r. w związku z opinią wydaną przez biegłego z zakresu wyliczania wynagrodzeń pracowniczych.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury pozew, w którym powód (świadomie lub nieświadomie) nie wystąpił z całym przysługującym mu w stosunku do pozwanego żądaniem nie przerywa biegu przedawnienia co do tej części roszczenia w znaczeniu materialnoprawnym, która pozostała poza żądaniem tego pozwu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2010r. I PK 79/10, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2007r. III PK 90/06).

Wobec tego, że rozszerzenie powództwa o dalsze kwoty nastąpiło po terminie ich przedawnienia (art. 291 § 1 k. p.), roszczenie powoda w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Poddając ocenie opinię złożoną w niniejszej sprawie przez biegłego z zakresu wyliczania wynagrodzeń za pracę należy stwierdzić, iż wnioski i ustalenia w niej zawarte zasługują na wiarygodność. Biegły w sposób prawidłowy dokonał analizy przedłożonego mu materiału dowodowego ustalając czas pracy powoda. Biegły w swojej opinii uwzględnił uregulowania prawne odnoszące się do pracy w podróży służbowej. W sposób jasny i pełny biegły dokonał zleconych mu wyliczeń oraz w sposób prawidłowy dokonał analizy zebranego materiału dowodowego, na podstawie którego oparł swoje wyliczenia. Wnioski zatem płynące z opinii, zdaniem sądu, są logiczne i poparte szczegółowymi wyliczeniami. Wyliczenia zostały dokonane w sposób rzetelny, z zachowaniem należytej staranności i standardów zawodowych oraz zgodnie z przytoczonymi i obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Dlatego też, zdaniem sądu, należało dać wiarę w/w opinii.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k. p. c. oraz na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) tj. § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 5 tego rozporządzenia, dokonując stosunkowego rozdzielenia poniesionych kosztów, biorąc pod uwagę, iż powód wygrał sprawę w 0,62 części wnoszonych żądań.

SSR Ireneusz Bolechowski